

Ze is het **Ijzeren Gordijn** van Linda de Mol. Manager Xenia Kasper (51) is afschermer van beroep en dat doet ze met overgave. En ze schrijft nog chicklits en thrillers ook. Portret van een pitbull.

tekst HANS VAN DER BEEK fotografie EDDY BOSLAND

Xenia, de schrik van de media

Xenia Kasper maakt een snijbeweging over haar keel naar de BNN-verslaggever. Niet meteen onvriendelijk verder, maar wel kordaat.

Dat betekent: afkappen, laatste vraag nu. En nu is bij Xenia Kasper ook echt nú. Dat weet iedereen die wel eens te maken heeft gehad met deze manager van Linda de Mol, Duits van origine en dat is geen toeval.

RTL Boulevard staat namelijk te wachten en een kwartier is een kwartier. Nou ja, eigenlijk is een kwartier iets minder dan een

kwartier, want exact vijftien minuten na het ene interview begint het volgende en ook die cameraploeg heeft recht op een heel kwartier – iets minder dan.

Het is de persdag van de film *Gooische vrouwen* in het DeLaMar Theater. De hele dag staan er interviews op het programma met de vier hoofdrolspelers en die zijn strak gepland, in een blokkenschema zoals je dat ook wel ziet bij North Sea Jazz.

Kasper, verantwoordelijk voor de publiciteit rond *Gooische vrouwen*, heeft zojuist het hele schema moeten aanpassen. Lies

Visschedijk is ziek, overvallen door de griep. Daar kan zij ook niks aan doen natuurlijk, maar het komt wel goed slecht uit, uitgerekend vandaag. Maar zo'n blokkenschema heeft Kasper snel genoeg overhoop gegooid. Dan springt Susan Visser toch gewoon in dat gat, en Tjitske Reidinga in het andere. Kwartaartje werk, geen greintje stress.

“Nog één laatste vraag,” zegt BNN keurig. Of er echt geen vervolg meer komt op *Gooische vrouwen*?

“Zeg nooit nooit,” zegt De Mol, “maar het

is nu ook wel mooi geweest.”

Reidinga: “Misschien over twintig jaar. Dan komen we terug als *The golden girls*.”

De Mol: “Vijftig jaar.”

En weg zijn ze, achter Kasper aanhobbend. Op de minuut precies begint de *RTL Boulevard*-camera te draaien.

De Mol, Visser en Reidinga staan aan de ene kant van een tafeltje, de *Boulevard*-mevrouw en cameraman aan de andere kant. Daar weer achter, zo'n veertig centimeter, staat Kasper. In de nek van *Boulevard*.

Er bestaat zoiets als *personal space*. Dat is de psychologische ruimte rondom iemand die een ander niet mag betreden zonder dat het een gevoel van ongemak, nervositeit, zelfs irritatie opwekt. Kasper houdt zich aan die grens, maar het scheelt niks.

De drie actrices hebben pret over de opnames van de tenniscènes in *Gooische vrouwen*, Reidinga bakte daar blijkbaar niet veel van. Vrolijke televisie.

Dan: een klein tikje in de zij van de *Boulevard*-mevrouw. Die rondt onmiddellijk af. Ook *Boulevard* heeft wel vaker met Kasper

van doen. Kasper knikt tevreden. Alles op schema. Maar of die *Parool*-fotograaf toch echt wat meer afstand wil nemen. Kasper kan daar niet tegen, zo'n camera op haar gericht, ze wordt er nerveus van.

Innemend om te zien. Want dit is de vrouw die de pitbull van Hilversum wordt genoemd. Haar lompeheid – zelf noemt ze het liever direct en duidelijk – is berucht. Een vrouw als een slagveld. Want wie De Mol wil bereiken, moet langs Xenia Kasper en dat is weinigen gegeven.

Op zo'n 95 procent van alle aanvragen voor

Linda de Mol zegt Kasper nee. En dan is het ook nee. Als de aanvrager aanhoudt en nog een paar pogingen doet, wil Kasper nog wel eens zeggen: "Welke letter van het woord nee begrijp jij niet? Een fijne dag nog."

'Ik verander in een lieve labrador zodra mensen me leren kennen'

Denk daar een Duits accent bij. Maar nu Kasper zelf even in het middelpunt staat, dreigt ze de controle te verliezen en daar heeft ze het karakter niet naar. Een foto van haar, prima, maar dan wel exact vanuit de camerahoek die Kasper bepaalt.

"Anders wordt Linda afgeleid."

Na twee klikken: "Mag ik even kijken?"

En weer drie klikken later: "Is goed zo."

En ze is alweer op weg (foto onbruikbaar verder) naar de *personal space* van de *Novum*-cameraman, want De Mol staat toch niet helemaal goed voor de filmposter op de achtergrond.

Een kort tikje, Cinema TV wacht. Kasper holt de trap op, De Mol achter haar aan.

Net een eeneiige tweeling, zeker van achteren. Allebei lange haren, donker colbert, strakke broek en zwarte hakken. Ja, of een hondje en de baas. Die gaan in de loop van de tijd ook op elkaar lijken.

Voor Kasper, al twintig jaar de manager van De Mol, is dat niet eens een belediging. Als ze een Duitse herder wordt genoemd, vindt ze dat eigenlijk wel een compliment. Een herder is een uitstekende waakhond en inderdaad: Kasper komt uit Duitsland, zo simpel is dat.

"Het raakt me niet. En zodra mensen me leren kennen, verander ik van een Duitse herder in een blonde, vriendelijke labrador."

Tegen die tijd heet ze ook geen Xenia meer, dan is het 'Xeen' (Kseen) voor intimi.

Maar de buitenwacht kent haar als Xenia en die strenge klank past haar uitstekend. De buitenwacht lijdt aan Xeniafobie.

Kasper, verbaasd: "Xenia is Grieks. Het betekent *De gastvrije*." En als de verslaggever is uitgelachen: "Dat ben ik ook! Privé dan. Bij mij krijg je altijd te eten en te drinken."

Haar karakter had Xenia Kasper (Wetzlar, 1960) vanaf dag één.

"Het moest zo en zo en zo, en altijd heel veel. Ik heb altijd wel de neiging gehad dingen te regelen."

De kleine Xenia klom in bomen en bleef dan krijsend boven zitten, omdat ze niet meer naar beneden durfde. Keer op keer, want bij een volgende boom dacht ze: die lukt wél.

Xenia's sterrenstal

'Ik ben gek op Duitse herders'

BRIDGET MAASLAND
tv-presentatrice

"Grappig dat Xenia in de media de Duitse herder wordt genoemd. Ik ken haar juist als het absolute tegenovergestelde: een heel warm en lief mens. Maar ach, tegelijkertijd ben ik gek op honden. Dus ook op Duitse herders.

Xenia is heel recht door zee, dat vind ik fijn aan haar. Ze kan hard zijn als het moet, maar weet dat ook te doseren. Het is een sterke zakenvrouw, maar daarnaast is ze ook ontzettend zorgzaam. We sms'en en pingen heel veel. Elke dag wel.

We gaan ook vaak samen uit eten of wijntjes drinken, gezellig kletsen. Ik vind het prettig dat we meer dan een zakelijke band hebben. Zaken en privé lopen in ons vak vaak genoeg door elkaar. Dan is het fijn om iemand aan je zijde te hebben die het klappen van de zweep als geen ander kent."

'Onze breuk was puur zakelijk'

GORDON
zanger, inmiddels weg bij Xenia

"Ik noemde Xenia altijd gekschend *Frau Obergruppenführer*, omdat ze alles regelt volgens een strak regime. Ze kan misschien overkomen als een bitch, wij hebben altijd veel lol gehad. Dan maakte ik grappen over dat ze in de Anne Frankstraat woont. Mijn huidige manager pakt dingen wat vriendelijker aan, dat past beter bij mij. Toch heb ik drie ontzettend leuke jaren met Xenia gehad. De reden voor onze breuk was dan ook niet persoonlijk, maar zakelijk. Ik heb haar hoog zitten en mis haar aandacht soms wel. Het is geen gemakkelijke tante, maar als ze je mag, doet ze alles voor je. Toen ze de manager van Bridget werd, dacht ik meteen: de ideale koelvriescombinatie! Oh, en haar boeken zijn absoluut niet besteed aan mannen. Niet doorheen te komen, zelfs niet voor een homo."

'Ze heeft een New Yorkse mentaliteit'

YFKE STURM
fotomodel, woont in New York

"Xenia en ik hebben altijd veel lol samen. Het is een lief en zacht mens. Maar als het op zaken aankomt, is ze juist weer heel erg sterk. Ze laat door niets of niemand over zich heen lopen. Voor haar werk is zo'n houding ook wel echt nodig, het is een harde business. En voor mij is het perfect, ik voel me daardoor heel erg beschermd.

Tussen Xenia en mij klikt het gewoon erg goed, vanaf de eerste minuut. Ik denk dat het ermee te maken heeft dat Xenia een New Yorkse mentaliteit heeft, iets scherps. Daar houd ik wel van. We zijn beiden werkgericht. Als we iets willen, gaan we er ook echt helemaal voor.

We begrijpen elkaar erg goed. Mogelijk omdat we allebei schorpioenen zijn. Of misschien omdat mijn achternaam ook Duits is."

tekst EVA OUDE ELFERINK

En dan kon weer iemand met de ladder komen. Haar benen zitten onder de littenkens, soms drie op dezelfde plek, want ze kon heus wel dezelfde capriolen op een fiets uithalen als haar broertje. "Vallen, vallen – en gewoon weer."

Ze groeide op in Keulen waar ze begin jaren tachtig werkte voor platenmaatschappij EMI. De grote festivals waren net in opkomst en Kasper begeleidde artiesten als Iron Maiden en Iggy Pop.

Veel verschil met Linda de Mol ziet ze niet. "Ze proberen allemaal hun product te verkopen. Nou goed, je begint bij Iggy Pop niet het eerste interview om negen uur. Maar verder valt die seks, drugs en rock 'n roll wel mee. Op zo'n wereldtournee kun je echt niet elke avond feesten. Met Joe Cocker zijn we een keer op een bowlingbaan geëindigd. Hoe burgerlijk *can you get?*"

In 1990 verhuisde Kasper naar Nederland. Haar man, een wetenschapper, kon een

baan krijgen bij het European Space Agency in Noordwijk. Kasper: "Wij hadden de afspraak: wie het beste contract mee naar huis kan nemen, die bepaalt waar we heen gaan."

Een jaar later werd Kasper gevraagd Linda de Mol in Duitsland te begeleiden, die net doorbrak met *Traumhochzeit*. Dat ontwikkelde zich tot een symbiotische samenwerking. Kasper regelt alles wat zakelijk is voor De Mol.

Xenia Kasper is het IJzeren Gordijn van De Mol en die voelt zich daar comfortabel bij. De Mol: "Ik zou er een dagtaak aan hebben om overal nee tegen te zeggen. Alleen: ik ben daar niet goed in. Zeker niet als mensen op mijn gemoed spelen. Een goed doel, kinderen voor hun schoolkrant, maar ook commerciële dingen. Voor Xenia is nee gewoon nee. Dat directe is in Duitsland veel geaccepteerder dan hier. Nederlanders zeggen dan al snel: ach joh, wat maakt dat uit, doe niet zo moeilijk. Maar dan blijft Xenia Duits: 'Hoezo? Kun je in vijf minuten je werk niet doen soms?' Voor Nederlanders met de wat-kan-jou-dat-schelenmentaliteit is dat even slikken."

De Mol verbaast zich oprecht over het on aardige imago van Kasper. "Dat is best gek. Waarom is nee zeggen per definitie on aardig? Ze is duidelijk, doch correct. En als je door iedereen aardig gevonden wilt worden, moet je geen manager worden."

En als Linda de Mol door iedereen aardig

gevonden wil worden, dan moet ze Xenia Kasper als manager nemen? "Ja! Hoewel, ik ben nu het stadion allang voorbij dat iedereen mij aardig vindt, maar in de tijd dat ze pas mijn manager werd, werkte dat wel zo."

Haar baan als manager combineert Kasper tegenwoordig met het schrijven van boeken. Haar eerste, *38½: 1 man & 2 minnaars*, is een klassieke chicklit over vier vrouwen met zo hun eigen sores. Maar zonder seks-

'Voor Xenia is nee gewoon nee, dat directe is in Duitsland veel geaccepteerder'

scènes. Kasper: "Ik dacht, iedereen weet toch wel hoe dat gaat? In mijn tweede boek *32°C* zat dus heel veel seks. Ik dacht: jullie willen seks, dan krijgen jullie seks. En toen werd dat boek opeens pornografisch genoemd. Het is ook nooit goed."

Van die twee boeken werden ruim 50.000 exemplaren verkocht – dat krijg je als Linda de Mol op de achterflap zegt dat het boek onmisbaar is op vakantie. Kasper

vond dat aantal overigens wat tegenvallen. "Maar mijn uitgever zei dat er niet zo veel auteurs zijn die dat verkopen."

Daarna schreef ze nog *Countdown* over het laatste jaar van haar dochter thuis en eind deze maand verschijnt haar vierde roman, en ditmaal in het genre waar ze definitief voor heeft gekozen. Hoe kan het ook anders: de thriller. Tips kreeg ze van Saskia Noort.

In *Chimaere* wordt een televisieproducent vermoord. Zijn bijna-ex-vrouw heeft geen alibi, maar wel een motief. Ze laat een privédetective uitzoeken wat haar man de laatste acht jaar heeft uitgespookt.

Kasper: "De opbouw is heel klassiek. Het lijkt moet in het begin. En we beginnen met een seksscène. Daar komen er nog maar twee van, dus het is zeker geen pornografisch boek."

En nu moet ze dus de pr van haar boek overlaten aan een ander, uitgeverij Mistral, en dat valt niet mee. "Maar ik zit er bovenop, hoor."

Kasper schrijft haar boeken in het Duits en daarna worden ze vertaald. "Maar daar zit ik ook naast. Ik denk dat de uitgeverij blij is dat ze niet zo veel auteurs heeft zoals ik."

De volgende cameraploeg staat alweer te wachten. Ook die heeft recht op vijftien minuten Linda de Mol.

Kasper loopt, voor de zoveelste keer vandaag, de trap op, De Mol achter haar aan. De Mol: "Ik volg blind." ■